

PROGRAMMA
Disputationi Solemni Theologicæ

quam

REVERENDUS AC PRÆSTANTISSIMUS
CANDIDATUS

D^N. THOMAS
LINDEMANNUS
SS. THEOLOGIÆ PROFES-
SOR DESIGNATUS

*Pro supremo in Theologia honoris gradu
consequendo proponet, pro more adjunctum
& publicarum*

3 an GA 5779

à

JOHANNES COTHMANNO
S. S. TH. D. & PROFESSORE AC
p. t. DECANO

ROSTOCHI, 1997 G 583

Litteris JOACHIMI PEDANI, Acad Typ.
ANNO M. DC. XXXV.

PROGRAMMA

Institutional and Theological

THEOLOGICAL INSTITUTION
OF THE UNIVERSITY OF
CHICAGO

D. THOMAS
RINDENMAN
PROFESSOR OF THEOLOGY

Prof. Rindeman is a member of the
Theological Faculty of the University of
Chicago.

6

JOHANNES OTTMANN
S. T. L. D. & PROFESSOR
OF THEOLOGY

THEOLOGICAL INSTITUTION
OF THE UNIVERSITY OF
CHICAGO

Ros. 1891
LIT. 1891
LIT. 1891

DECANUS

Collegii Theologici Academiae
Rostochiensis

JOHANNES COTHMAN S. S.

Theologiae Doctor & Professor

E summo hominis bono
non una omnium est sententia:
diversos enim diversa juvant, nec
voto vivitur uno; adeo ut & hic
verum sit quod poeta ait:

Tres mihi conviva propè dissentire videntur

Poscentes vario multum diversa palato

*Quid dem? quid non dem? renuis tu, quid jubet
alter.*

Voluptuosus quodnam summum bonum quaerit, voluptatem cum Epicuro ejusque complacibus illud esse respondet. Quæstuosus divitias, ambitiosus honores, contemplativus variarum rerum speculationes, summum bonum affirmabit; ita suum cuique pulcrum. Nos quæis meliore luto finxit præcordia Titan, bona omnia in Deo quaerimus. Verè enim Bernh. inquit:

„ quodcunq; bonum cupis, quodcunq; pulchrum
„ quæris, quodcunq; dulce & delectabile requiris,
„ totum in ipso invenies, & in ipso perfruëris.
Cæterum quamvis inter illos qui Christiani
audiunt fixa hæc sit sententia: in Deo ejusq; de
vita æterna promissionibus certissimis adquie-
scendum esse; non uno tamen modo ad metam
illam collimant. Nonnulli illorum nimis
præsumptuosi, gratiam à Deo promissam tam
certam & immutabilem esse affirmant, ut verâ
fide donatus, eandem nunquam amittere pos-
sit; & quamvis fides decrementū accipere queat
ac deliquium quasi pati, sicut ratio in ebrijs &
infantibus ad tempus sopitur; nunquam tamē
eam penitus excuti posse, & illi in excessu pec-
cant. Alij in defectu errantes divinarū promif-
sionum certitudinem, quantum quidem in se
est, enervare satagunt, conceptis verbis asseren-
tes, non posse homines in hac vita habere cer-
titudinem fidei de sua justitia, ijs exceptis qui-
bus Deus speciali revelatione hoc indicare di-
gnetur. Imo Costerus in Enchiridio contro-
versiarum eò audaciæ progressus, affirmare non
dubitat, Christianum, peccata sibi esse remis-
sa, se justificatum, sibi præparatam salutem æ-
ternam, se regni cœlestis hæreditatem aditu-
rum,

rum, certâ fide non tenere, cum doctrina Catholica (censente Costero) habeat, nihil horum ad fidem pertinere. Ab illis sive prioris, sive posterioris classis authoribus nos sejungentes, hominē Christianum absolutissimo Christi λόγος & gratuitis Dei promissionib. innitentē, inq; studio ac stadio pietatis sedulò currentem, nec peccatis contra conscientiâ studentem; sed præviâ Apostoli admonitione, salutem suam *ἡ φιλία καὶ τὸ εὖ* operantem, gratiæ divinæ certissimum esse posse, imo debere affirmamus. Quamvis enim in hac summa infirmitate, varijs tentationum procellis quandoq; concutiamur, adeo ut de fide ac fiducia sæpe numero actum esse videatur; non tamen succumbendum, sed potius cum Apostolis: adauge nobis fidem: sive Lunatici patre: Succurre incredulitati meæ, devotè & indefinenter orandum, de certâ precum juxta Dei voluntatem fusarum exauditione, nil quicquam dubitantes; hanc enim habemus *παρρησία*, quod si quid juxta Dei voluntatem petierimus, certò exaudit nos; & omnia (voluntati divinæ consona) quæcunq; petierimus credentes accipiemus: Sicut os veritatis ipse Christus nobis promittit, cujus, utpote men-

tiri nescij, promissiones certæ & indubitatæ sunt
veritatis. Et hæc de salutis certitudine materia
usq; adeo gravis & sublimis est, ut non immerito
subinde inculcanda, & ab adversariorum
strophis ac depravationibus masculè vindican-
dæ sit. Hanc materiæ hujus dignitatem & excel-
lentiam pie in timere Domini expendens Fa-
cultas nostra, statuit eandem Reverendo & Præ-
stantissimo Dn. Candidato, Thomæ Lindeman-
no S.S. Th. de signato Acad. nostræ professori,
pro summo in Theologia honoris gradu obtinē-
do, publicè proponendam injungere; quamvis
enim Candidatus noster suos in Theologia ac
linguis profectus laudabiles, quos non solum
hic in Academia patria, sed & exteris Univer-
sitatibus utpote: Wittebergenfi, Lipsensi, Grö-
ningenfi, Lugdunensi, Oxoniensi acquisivit, in
examine privato demonstraverit; quia tamen
vetere ab Antecessoribus nostris ad nos trans-
lata consuetudine approbatum est, ut non solū
privatim Candidati examinentur, sed & publi-
cè ac solenniter, in eorum profectus inquiratur;
Scire namq; tuum nihil est, nisi te scire hoc sci-
at alter. Hujus igitur consuetudinis memores,
Candidatum nostrum publicè examinandum
sistimus: non enim Wegelium imitati, in The-
ologię

ologia discipulo hoc requirimus, ut ab omni
argumentatione ac disputatione in Universum
abstineat; siquidem disputando amittatur non
apprehendatur veritas, studiumq; Theologiae
impediatur & ineptissimus quisq; fiat ad acqui-
rendam scientiam Theologicam. Novimus
potius, experientia edocti, sobrias ejusmodi &
modestas collationes multum utilitatis affer-
re, ut non immerito Dn. D. Franzius in praefat.
Tractatus Theologici de Interpretatione Scri-
pturae de se ipso fateatur, quod nunquam plus
didicerit quam sub suis disputationibus. Post-
quam vero huic actui solemni dies 3. Aprilis di-
ctus est, ideo quo par est studio ac diligentia ro-
gamus Magnificum Academiae nostrae Rectorem,
Consultissimos Experientissimos & Clarissi-
mos Dnn. Professores, Ceterosq; Doctores,
Reverendos verbi divini ministros Scholae tri-
vialis collegas, ac liberalium artium Magistros,
aliosq; Theologiae alumnos, omnesq; adeo do-
ctos & eruditos, ut loco ac tempore disputationi,
horis ante & pomeridianis habenda, praescri-
pto, non auditum aut spectatum solum confertim
confluant: sed & pro sua singuli conditione, quantum
temporis ratio admitter, in Reverendi Domini
Candidati Theses de materia gravi & ardua
Con-

Conscriptas inquirant, eaq; ratione nos & totū
augustissimum auditorium erudiant. Non
solum id erit nobis gratissimum & Facultati
nostræ honorificum, sed & nos id agemus sedu-
lò, ut ^{reddūvā pāv} omnibus & singulis nostræ
constent studia & officia promptissima.
Deus Ter sanctus conatibus nostris pijs ex alto
benedicat, nosq; omnes & singulos ira Salutis
nostræ certos reddat, ut quod hisce in terris pos-
sedimus sperantes: id aliquando summo gaudio
tripudiantes, actu ipso habeamus, Deumq; à facie
ad faciem in altera vita: ubi Deus erit omnia
in omnibus, intueamur.

P. P. Rostoch. Sub Facultatis Theologicae
Sigillo XXIX. Mart. ANNO M. DC. XXXV.

